

Kirvaj u Ravniku

miercuri, 21 iulie 2010

I ove se godine okupilo u Ravniku mnogo ljudi iz svih karavanskih mjesta, a i iz okolice, kako bi u radošću i veselju uveli ali sve ono slavlje i kirvaj, odnosno blagdan svetog Petra i Pavla. Kirvaj u Ravniku, prema kalendaru Katoličke crkve, slavi se 29. i 30. lipnja.

Sve ovom svetom misom obilježen je blagdan zaštitnika ravni - Crkve i sela Ravnika, gdje i danas živi oko 640 Hrvata. Sveti Petar i Pavao odigrali su važnu ulogu u povijesti vjere i ovjeka i slave se zajedno. Bili su obični ljudi, koje je Isus pozvao k sebi da bi se preobratili iz grijeha - Bogu. Umrli su mu eni kom smrtnu, svjedočuju i svoju vjeru u Isusa Krista. Svoje su propovijedi započeli krvlju: Petra su naglavačke razapeli, a Pavlu je odrubljena glava.

Nakon svete mise, po tradiciji, mještani su ugostili svoje goste u svojim kućama, gdje se uz obilat ručak razgovaralo, smijalo, popilo i prepričavalo kako je nekada bilo. Svaka generacija nosi nešto svoje i svijet se neprestano mijenja. Polako ali sigurno, mlade se generacije prilagođavaju novom ritmu života, u kojemu tehnologija i kapitalizam odigravaju važnu ulogu u promjeni percepcije stanja svijesti svakog pojedinca i osobnog ponašanja. Želja za boljim životom, siromaštvo i neimaština, sve više potiču ljude da napuste svoja ognjišta, (koja su već davno, na ovim prostorima u Rumunjskoj, njihovi djedovi nastanili), i potraže nova i bolje plaćena posla u razvijenijim zapadnoevropskim državama. U tom procesu stjecanja neophodnih potreba prijetu puno opasnosti, od kojih je najveća - opasnost od nestajanja. Zaboravlja se polako naša prošlost i naša povijest naših predaka. Zaboravlja se da su nas skromnost, siromaštvo, prijateljstvo, ujedinjenost, druženje, ples, naša rakijska i ne na koncu vjera u Boga, o uvali stotinama godinama na ovim prostorima. Danas se sve manje može čuti zvuk bručanja kose na livadama, vidjeti košice s konjima. Violine, kontrabasi (i bronke, kako ih mi nazivamo) i frule su utihnule, a pjesme i veselja nisu više ista. U našim vatra ne tinja više kao prije. Dječaci su zvuci nestali u tragu vremena, a naša stopala u mnogobrojnih modernih odjela.

Prema informacijama nekih od starijih tamošnjih mještana, veselja su bila glavni središnji i jedva priželjkivani događaji, gdje se narod okupljao i veselio po večer od ranih poslijepodnevni sati pa sve do kasno u noć. Danas su stare karavanske igre (plesovi) obnovane u određenim mjeri, no stare izvorne pjesme sve se manje pjevaju i čuju. Te su se stare skladbe, u velikoj mjeri, razlikovale od današnjih, gdje prevladava većinom strana glazba koja se nameće.

Mještani su nekada sakupljali novce po selu kako bi platili svirače za veselje, dok se za to danas, već zadnjih 4-5 godina zaredom, brine i financira Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj, koje nastojava obnoviti izvornu tradicionalnu glazbu i karavanski folklor.

estitamo imendan svim Petrovima i Pavlima! Daniel
Lucacela